

[Tove Jørgensen]

et lukket retsmøde. Hvordan i alverden skal en advokat kunne anke til den særlige klageret, hvis han end ikke kan få at vide, at der er afsagt kendelse i en sag, og han ikke ved, hvad denne kendelse går ud på?

Det vil altså sige, at man anerkender hemmelig rettergang, og jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren kan godkende, at der foregår hemmelig rettergang i vores land, uden at de, der er involveret i sagerne, får mulighed for at udtale sig og gøre indvendinger imod de eventuelt urigtige påstande, der kan fremkomme.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg kan ikke godkende fru Tove Jørgensens påstande, og jeg må især tilbagevise, at holdningen hos politiet på Frederiksberg til, hvilke foranstaltninger de foretog i denne sag, skulle være påvirket af et ændringsforslag, som var blevet nedstemt.

Tove Jørgensen (DKP):

Finder ministeren ikke grundlag for at undersøge, hvorledes sagen er blevet behandlet af politiet på Frederiksberg, således at det sikres, at der ikke fremtidig kan ske den slags behandling af advokater? Det er jo en meget beklagelig ting, der sker her, og den er meget farlig for retssikkerheden her i landet. Det er nødvendigt, at folketinget er meget stærkt på vagt over for, hvad der sker, eftersom vi udtrykkelig har fået at vide, at ændringen i retsplejeloven ikke skal medføre ændrede regler eller ændret praksis i forhold til den retstilstand, som var gældende indtil forsommeren sidste år.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg må blot igen, som jeg gjorde i forbindelse med besvarelsen af det forrige spørgsmål, henvide til, at denne sag ikke er endeligt afgjort. Der resterer endnu en afgørelse fra den særlige klageret.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har med stor interesse lyttet til denne sag, fordi den er interessant og vigtig på mange måder. Det er med stor forbauselse, jeg må konstatere de meget korte svar, som justitsministeren er kommet med. Med den juridiske baggrund og den ekspertise, ministeren råder over, var det så ikke en idé her i

en offentlig spørgetid at komme med en ordentlig forklaring på de spørgsmål, der bliver stillet?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det, hr. Kaj Hansen kalder en juridisk forklaring eller en nærmere uddybning, kunne næppe gives, uden at der skete en vurdering af selve sagens indhold, og det er det, jeg har afstået fra.

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *justitsministeren* af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Hvornår venter ministeren at kunne gennemføre konkrete forholdsregler over for de ulykkelige forhold i vore fængsler for så vidt angår brug af narkotika m.v.?«

(Spm. nr. 626).

Skriftlig begrundelse.

Det bliver stadig tydeligere, at det er nødvendigt hurtigt at gribe ind over for forholdene i vore fængsler. Der er nu efter måneders uro nedsat et ministerielt udvalg, men der er behov for hurtig indgriben. Mit spørgsmål har derfor til hensigt at give ministeren anledning til over for offentligheden og tinget at tilkendegive, dels hvornår udvalget skal være færdigt, dels hvad der konkret vil blive gjort, mens udvalget sidder.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Med hensyn til forholdene i fængslerne kan jeg henholde mig til den besvarelse, jeg gav den 29. november 1978 til fru Annelise Gotfredsen vedrørende det samme emne. Der er ikke siden da fremkommet oplysninger, som kan begrunde ændringer i den plan, der dengang blev lagt. Af de ugeopgørelser om de indsatte, som udarbejdes i direktoratet for kriminalforsorgen, fremgår det således, at der den 20. februar 1979 var 395 stofmisbrugere, mens tallet på samme tidspunkt sidste år var højere, nemlig 456.

De mere generelle overvejelser om, hvad der skal foretages, sker, som jeg før har nævnt det, i den arbejdsgruppe, der er nedsat, og som vil afslutte sit arbejde i indeværende år, men som kan komme med forslag under arbejdet.